

11-05-2026 Γιατί τσακωνόμαστε;

- Όποιος πιστεύει στη γνώμη και στη γνώση του και καταλαμβάνεται από το θέλημά του και όποιος είναι πρόθυμος να απαντήσει, να δικαιολογηθεί και να δικαιολογήσει δημιουργεί έχθρα με τους ανθρώπους. Δεν θα μπορεί να συμφωνήσει με κανέναν. (Αβάς Ησαΐας)
- Τον φωτισμό του Θεού, που έχουμε ανάγκη, μας τον φέρνουν η συντριβή και η ταπείνωση.
- Όταν βάζουμε τους ανθρώπους σε "κουτάκια" και έχουμε βεβαιότητες για τον καθένα, αυτό δείχνει ότι είμαστε μακριά από τον Θεό και τον φωτισμό Του.
- Ο λόγος που συγκρούμαστε με τους ανθρώπους είναι γιατί στηριζόμαστε στη γνώση μας.
- Όταν στηριζόμαστε στη γνώση μας, προσπαθούμε να ανατρέψουμε τις άλλες γνώμες με έναν επιπόλαιο τρόπο και αυτό μας απομακρύνει από τον άλλον άνθρωπο.
- Η δικαιολογία είναι το οχυρό των ανώριμων ανθρώπων.
- Ο θεληματάρης άνθρωπος απωθεί τον φωτισμό του Θεού αλλά και δεν έχει τη διάκριση και την ενσυναίσθηση να καταλαβαίνει τον άλλον. Γι' αυτό είναι σε μία διαρκή ένταση και σύγκρουση και ποτέ δεν μπορεί να κάνει σχέση.
- Ο φωνακλάς και καβγατζής δεν είναι ο δυνατός και ικανός, αλλά ο μειονεκτικός. Οι φωνές και η σύγκρουση, στις οποίες εύκολα οδηγείται, επιβεβαιώνουν τη μειονεξία του.
- Ο φωνακλάς και καβγατζής, επειδή κατά βάθος γνωρίζει τη μειονεξία του, αισθάνεται ότι πρέπει με κάποιον τρόπο, έστω και αρνητικά, να κάνει εμφαντική την παρουσία του.
- Άνθρωποι αγαπητοί και περιζήτητοι είναι αυτοί που διακονούν και υπηρετούν τους άλλους. Αυτοί που έμαθαν να βγαίνουν από τον εαυτό τους για χάρη των άλλων. Αυτοί που είναι πέρα για πέρα ήρεμοι και πρόθυμοι να αποδεχτούν τη γνώμη του άλλου.
- Είναι πολύ σημαντικό να ακούμε τον άλλον, ακόμα κι αν εμείς έχουμε διαφορετική άποψη από αυτόν. Το να ακούμε τον άλλον δεν σημαίνει ότι θα υπηρετήσουμε την άποψή του.
- Ο πνευματικός άνθρωπος είναι τόσο πλούσιος και αναπαυμένος από την αποκεκαλυμμένη μέσα του αλήθεια του Θεού, που αποδέχεται τους πάντες και τα πάντα χωρίς να ταράσσεται.
- Η αλήθεια δεν προσβάλλεται, γι' αυτό και ο άνθρωπος που βιώνει την αλήθεια είναι απρόσβλητος από τα "καμώματα" των άλλων.
- Το αν ένας άνθρωπος θα είναι αγαπητός και κοινωνικοποιημένος ή συγκρουσιακός και απωθητικός εξαρτάται καθαρά από τον ίδιο.
- Αυτά που μετράνε σε έναν άνθρωπο είναι οι αξίες του, ο υπαρξιακός προσανατολισμός του και η διάθεση που έχει απέναντι στους άλλους.
- Είναι μεγάλο πρόβλημα για έναν άνθρωπο να μην μπορεί χωρίς συγκρούσεις.
- Όποιος αφήνει ανέγγιχτους τους άλλους από την παρουσία του, όποιος τους αφήνει ελεύθερους να κάνουν ό,τι θέλουν και η μόνη σχέση του μαζί τους είναι η σχέση της διακονίας, της υπηρεσίας, του έσχατου ανθρώπου, ο απλός, ο ταπεινός, ο ανεπιτήδευτος, αυτός είναι πάντα ο αγαπημένος. (Αβάς Ησαΐας)
- Είναι ευλογημένοι αυτοί οι άνθρωποι που ήσυχα, χωρίς να προκαλούν ή να επιδεικνύονται κάνουν το καλό που είναι να κάνουν και φεύγουν.
- Ο απλός, ήσυχος, αφανής κι ανεπιτήδευτος άνθρωπος είναι ο πιο ευλογημένος άνθρωπος.

- Να έχουμε απλότητα. Αυτοί που εμφανιζόμαστε, αυτοί να είμαστε. Όταν λέμε ή κάνουμε κάτι, να μην έχουμε δευτερες και τρίτες και τέταρτες σκέψεις.
- Η απαιτητικότητα είναι από τις μεγαλύτερες αμαρτίες. (π.Ανανίας Κουστίνης)
- Οι απαιτήσεις δείχνουν και πνευματική ανωριμότητα και κακό χαρακτήρα.
- Σε αυτά που συμβαίνουν να μην δίνουμε μεγάλες διαστάσεις. Τα βλέπουμε ως σπουδαία, γιατί δεν ζούμε κάτι σπουδαίο και αληθινό μέσα μας.
- Όσο δεν ζούμε τη σπουδαιότητα της παρουσίας του Θεού, που είναι το μοναδικό που έχουμε ανάγκη, τόσο βλέπουμε ως σημαντικά πράγματα που είναι ασήμαντα.
- Οι δυσκολίες που μας προκύπτουν αποκαλύπτουν την πραγματική μας κατάσταση, την έλλειψη που έχουμε κάπου και αποτελούν αφορμές να γίνουμε καλύτεροι και δυνατότεροι.
- Αν αγαπάμε και κοινωνούμε τον Χριστό, που είναι ο Έρωτας και η Αγάπη, ξέρουμε να αγαπάμε, να σχετιζόμαστε και να κοινωνούμε με κάθε άνθρωπο.
- Ο αναχωρητής δεν αναχωρεί μόνος του. Πάσχει για κάθε ανθρώπινο πρόσωπο και η προσευχή του είναι οικουμενική, αγκαλιάζει όλη την οικουμένη.
- Καθώς ο Τριαδικός Θεός είναι σχέση τριών Προσώπων, οι προσευχές μάς μαθαίνουν και μας καθιστούν ικανούς να σχετιζόμαστε με το κάθε ανθρώπινο πρόσωπο.
- Ο προσευχόμενος άνθρωπος είναι ο πλέον ώριμος κοινωνικά άνθρωπος και παρόλο που πιθανόν να μην βιώνει πρακτικά τις σχέσεις, γνωρίζει το βάθος τους πολύ καλύτερα από άλλους, που, αν και τις βιώνουν πρακτικά, τις ζουν επιφανειακά και ψεύτικα.
- Να μην αποκαλύπτουμε τους λογισμούς μας στους άλλους.
- Όταν αποκαλύπτουμε κάποιον λογισμό μας σε άλλον, μια μέρα θα μας έρθει μεγάλη πίκρα και εμείς θα ευχόμασταν να μην το είχαμε κάνει, αφού ο άνθρωπος αυτός θα χάσει τον σεβασμό που είχε στο πρόσωπό μας και επιπλέον θα μοιραστεί τον λογισμό αυτόν με άλλους.
- Όταν έναν λογισμό μου εγώ ο ίδιος δεν μπόρεσα να τον διαφυλάξω και τον μοιράστηκα με κάποιον άλλον, πώς είναι δυνατόν αυτός ο άλλος να τον διαφυλάξει και να μην τον μοιραστεί;
- Τους λογισμούς μας, που είναι οι αδυναμίες μας, μόνο στον πνευματικό μας να τους λέμε και ο λόγος είναι ο εξής: Όταν ο άλλος, στον οποίο είπαμε τον λογισμό μας, καταλάβει πόσο αδύναμοι είμαστε και επειδή κι αυτός είναι αδύναμος και προσπαθεί να προστατέψει τον εαυτό του μέσα στη μειονεξία του, αποκλείεται να κρατήσει μυστικό αυτό που του είπαμε. Θα το πει και μάλιστα με τον δικό του τρόπο, που θα "χαϊδεύει" τον ταλαιπωρημένο εαυτό του και μάλλον θα εκθέτει εμάς.
- Όταν λέμε τους λογισμούς μας σε άλλους, το κάνουμε, όχι για να ωφεληθούμε, αλλά για και να εκτονωθούμε και να δικαιολογηθούμε-δικαιωθούμε.
- Όταν λέω σε άλλους όσα προηγουμένως είπα στον πνευματικό μου στην εξομολόγηση, διαπράττω λάθος για τους εξής δύο λόγους: α) Δεν πιστεύω στη χάρη του μυστηρίου ότι πλέον δεν υπάρχει το αμάρτημα που εξομολογήθηκα. β) Εκθέτω τον εαυτό μου και χάνω την αξιοπρέπειά μου.
- Όταν κοινοποιώ κάποια αδυναμία μου, δυσκολεύομαι περισσότερο να την υπερβώ. Μειώνονται μέσα μου οι δυνάμεις που έχω να το κάνω αυτό, όπως είναι η αυτοεκτίμησή μου.

- Όταν βλέπω κάποιον στον οποίο είπα κάποτε τις αδυναμίες μου, ακόμα κι αν εγώ στο μεταξύ τις έχω εξομολογηθεί και η ζωή μου έχει αλλάξει, θα έχω ενθυμώσεις της προηγούμενης ζωής μου και ο πειρασμός θα με σέρνει προς τα κάτω.
- Το να λέω στους άλλους τις αδυναμίες μου δεν είναι ταπείνωση. Είναι εγωκεντρικός αυτοεξευτελισμός και υποτίμηση του μυστηρίου της Εξομολόγησης.
- Για να μετανοήσει ένας άνθρωπος, χρειάζεται να έχει προσωπικό χρόνο αξιοπρέπειας, να ζει κρυφά μέσα στην καρδιά του και να λέει τις αδυναμίες του μόνο στον Θεό.
- Όποιος ανοίγει την καρδιά του στους άλλους, είναι πάντα ταλαίπωρος και, όπου κι αν πάει, δεν του δίνουν συνήθως σημασία. (Αβάς Ησαΐας)
- Η εξωτερίκευση των λογισμών μας εκτός του πνευματικού σίγουρα εμπλέκει και άλλους και κατά συνέπεια δημιουργεί προβλήματα στις σχέσεις μας.
- Όταν εξωτερικεύουμε στον καθένα κάποιους λογισμούς μας, αποκαλύπτουμε θέματα και άλλων αδελφών μας, συχνά λέγοντας ψέματα και κατακρίνοντάς τους.
- Όταν αναφέρουμε τα της ζωής μας σε άλλους πλην του πνευματικού μας, είναι σαν να ξύνουμε συνεχώς πληγές μας.
- Όταν λέω τις αδυναμίες μας στον άλλον, όχι μόνο δεν ανακουφίζομαι, αλλά είναι πιθανό ο άλλος να κατακυλήσει μαζί μου στον λάκκο που εγώ άνοιξα, λόγω της υπερηφάνειας μου, του εγωισμού μου, της μικρόνοιάς μου, δηλαδή της αμυαλοσύνης μου. (Αβάς Ησαΐας)
- Η ζωή έχει μύρια όμορφα πράγματα για τα οποία μπορούμε να μιλήσουμε σε κάποιον, χωρίς να βλάψουμε ούτε τον εαυτό μας, ούτε τον άλλον, ούτε τη σχέση μας μαζί του, αλλά αντίθετα να μας βοηθήσουν στην πνευματική μας αναζήτηση. Τέτοια είναι τα εξής: Η καλοσύνη, η πορεία της ζωής μας, μια θεατρική παράσταση, μια κινηματογραφική ταινία, ένα βιβλίο, μια εκδρομή, ένα τραγούδι, μια δοξολογία προς τον Θεό μέσα στη φύση.
- Σε κάποιον αδελφό που κέρδισε την εμπιστοσύνη μας, μπορούμε να μιλήσουμε, ζητώντας την προσευχή του και τη γνώμη του για κάποια δυσκολία που ζούμε και προσπαθούμε να την ξεπεράσουμε.